

Ks. Jarosław Mariusz Lipniak, *Ekumeniczne usprawiedliwienie podzielonych grzeszników. Recepcja wspólnej deklaracji w sprawie nauki o usprawiedliwieniu w teologii katolickiej*, Świdnica 2006, „Seria Biblioteka Diecezji Świdnickiej” nr 6.

Jest to doktorat pt. *Recepcja wspólnej deklaracji w sprawie nauki o usprawiedliwieniu w teologii katolickiej*, napisany na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu, na seminarium z teologii duchowości pod kierunkiem ks. dr. hab. Bogdana Ferdka, prof. PWT, stron 232, Wrocław 2003. Tematem jest dialog ekumeniczny, który owocuje wspólnymi uzgodnieniami. Jednym z nich jest *Wspólna deklaracja w sprawie nauki o usprawiedliwieniu*. Ks. Jarosław Lipniak zajął się w swojej publikacji recepcją tej deklaracji w teologii katolickiej. Autor nie ograniczył się do analizowania publikacji teologicznych, które ukazały się po *Deklaracji*, lecz dokonał refleksji nad tym, jakie są możliwości jej recepcji w przyszłości.

Kontekstem recepcji jest życie wiary, bowiem z jednej strony publikacje teologiczne tworzone są w konkretnym środowisku życia wierzących, z drugiej zaś wpływają na zmysł wiary i na całość życia Kościoła. Tło egzystencjalne zostało potraktowane obszernie i dogłębnie. Zrozumienie *Deklaracji* oraz jej recepcji wymaga zrozumienia tego, czym jest usprawiedliwienie, w jaki sposób mówi o usprawiedliwieniu Pismo Święte, co rozumieli pod tym pojęciem reformatorzy w XVI wieku, jak to zagadnienie ujmowane jest po II Soborze Watykańskim. Na ten temat wypowiada się rozdział I. Przemiany w rozumieniu usprawiedliwienia spowodowały też pojawienie się nowego sposobu myślenia, a recepcja tego zagadnienia jest możliwa dzisiaj w sposób o wiele łatwiejszy i bardziej uświadomiony. W dawnym stylu myślenia w praktyce było to w ogóle niemożliwe, gdyż pomiędzy ujęciami katolickim i protestanckim istniała zbyt wielka przepaść. Dlatego konieczne były wysiłki z jednej i z drugiej strony, zmierzające do wzajemnego zrozumienia treści wypowiedzianych słów. Dziś fakt dojścia do porozumienia nikogo nie dziwi i na gruncie nowych przemyśleń należy się spodziewać sprawnej i bezproblemowej recepcji *Deklaracji*. Wypowiedzi teologów katolickich na temat tego dokumentu pozwalają przypuszczać, że proces recepcji nie wyczerpał swoich możliwości i będzie się w następnych latach jeszcze bardziej poszerzał i pogłębiał, nie tylko wśród teologów, lecz również w szerokich środowiskach katolickich i protestanckich.

Rozdział II poświęcony jest analizie tekstu *Deklaracji*. Teza o łatwym procesie przyszłej percepcji została w tym rozdziale potwierdzona. Skoro dokument jest owocem przemy-

śleń teologów, to z pewnością ci sami teologowie bez oporów przyjmą zawarte w nim treści. Oba rozdziały mogą służyć jako podręcznik do traktatu *De gratia*, pierwszy w aspekcie geograficznym i historycznym, a drugi w aspekcie systematycznym, ponieważ zajmuje się poszczególnymi zagadnieniami tego traktatu. W rozdziale III zostały opisane drogi, którymi powinna kroczyć recepcja, odpowiednio do najważniejszych działów teologii dogmatycznej.

Na uwagę zasługuje styl, połączony z rzetelnym przekazem informacji wydobytych ze źródeł i własnymi przemyśleniami. Wysokiej rangi teoria współbrzmi z osobistym nastawieniem ekumenicznym. Otwartość połączona jest z wiernością wobec nauczania Kościoła katolickiego. Głębokie drażnienie problemów nie przeszkadza w zrozumieniu wypowiedzi autora, które są klarowne i poukładane w logiczny ciąg. Istotna jest wartość praktyczna książki, która jest sama w sobie ważnym elementem dialogu ekumenicznego oraz stanowi pomoc w dalszym prowadzeniu tego dialogu.

o. Piotr Liszka CMF